

Generalstatuter og reglementariske Bestemmelser for Arbejderforeningen "Internationale"

Trykt hos J. Henriksen, Ravnsborggade 21, september 1871.

Louis Pio skriver i et brev til Karl Marx i London (Internationales hovedsæde) den 18. september 1871:

"Det var samtidig vor hensigt at stifte et selskab, og med det for øje tilvejebragte vi en dansk udgave af Internationales Statutter".

Internationale i Danmark blev officielt stiftet 15. oktober 1871.

1. Generalstatuter.

I betragtning af:

At Arbejderklassens Frigørelse maa erobres ved hjælp af Arbejderne selv;

At Kampen for Arbejderklassens Frigørelse ikke er det Samme som en Kamp for Klasseprivilegier og Enerettigheder, men en Kamp for Lighed i Ret som i Pligt og for

Afskaffelsen af Standsforskellen;

At Arbejdernes Underkastelse under Kapitalisten er Grunden til alt Slaveri, al Samfundseledighed,

al aandelig Nedværdigelse og politisk Afhængighed;

At derfor Arbejderklassens Frigørelse fra Kapitalens Herredømme maa være det store Maal, i

Sammenligning med hvilket enhver politisk Bevægelse bliver af underordnet Betydning;

At alle Bestræbelser mod dette store Maal hidtil ere strandede begrundet i Mangel paa Solidaritet

mellem de mangfoldige Grene af Arbejdet i hvert Land, og fordi der ikke eksisterede den

tilbørlige Enighed mellem de forskellige Landes Arbejdere;

At Arbejdernes Frigørelse hverken er en lokal eller national, men derimod en Samfunds-opgave,

som omfatter alle Lande, hvori det morderne Samfund herefter, og det saaledes, at dens Løsning

afhænger af de mest oplyste Landes Samvirken;

At den nuværende Genopstaaen af Arbejderbevægelsen i Europas Industri-Lande paa den ene side

maa vække ny Forhaabninger, men paa den anden Side alvorligt advarer mod en Gentagelse af

de gamle Fejl og opfordrer til en hurtig Ordning af den hidtil planløse Bevægelse; i Betragtning heraf erklærer den i Genf forsamlede Kongres, at den internationale Arbejderforening, ligesom alle med den i Forbindelse staaende Selskaber og Personer, anerkender: Sandhed, Retfærdighed og Moral som den ledende Tanke, der bør være tilstede i Omgangen med alle Mennesker uden Hensyn til Hudfarve, Nationalitet eller Religion.

Kongressen anser det for en Pligt at forlange de borgerlige og menneskelige Rettigheder ikke alene for sit eget Parti, men for Enhver, der opfylder sine Pligter.

"Ingen Rettigheder uden Pligter,
Ingen Pligter uden Rettigheder."